

ПРОТОКОЛ

№ 1795

гр. Варна, 18.10.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, V СЪСТАВ в публично заседание на дванадесети октомври, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Деспина Г. Г.а

Членове: Златина Ив. Кавърджикова
Иванка Д. Дрингова

при участието на секретаря Доника Здр. Христова
Сложи за разглеждане докладваното от Деспина Г. Г.а Въззивно гражданско дело № 20213100501781 по описа за 2021 година.
На именното повикване в 15:40 часа се явиха:

Въззивната страна ИЛ. ПЛ. Н., редовно призован, явява се лично; представлява се от адв. Вл.Б., редовно упълномощен и приет от съда от днес.

Въззиваемата страна ВЛ. ПЛ. Н., редовно призован, не се явява; представлява се от адв. Т.Г., редовно упълномощен и приет от съда отпреди.

Въззиваемата страна М. ПЛ. Н., редовно призован, не се явява; представлява се от адв. Т.Г., редовно упълномощен и приет от съда отпреди.

Въззиваемата страна Н. ИЛ. СТ., редовно призована, явява се лично.

Адв. Б.: Да се даде ход на делото.

Адв. Г.: Да се даде ход на делото.

В-ма С.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО И ДОКЛАДВА

Въззивното производство е образувано по **жалба вх.№ 289906/7.04.2021** от **ИЛ. ПЛ. Н. ЕГН ******* с адрес: гр.Варна ул.,Евл.Г.“ бл.23 вх.В ап.10 против решението на ВРС-ХХХс-в № 261715/21.05.2021г по гр.д.№ 1795/2020г, с което СА ОТХВЪРЛЕНИ предявените от него срещу ответниците ВЛ. ПЛ. Н. ЕГН ***** с адрес: гр.Варна ул.,Подп.К.“ № 28 ет.8 ап. 63, М. ПЛ. Н. ЕГН ***** с адрес: гр.Варна ул.,Подп.К.“ № 28 ет.8 ап.63, и Н. ИЛ. СТ. ЕГН 7102011035 с адрес: гр.Варна ул.,Евл.Г.“ бл.23 вх.В ап.10 в условията на обективно и субективно евентуално съединяване искове за прогласяване нищожността на покупко-продажбата на ПИ идентиф. № 38354.501.465 с площ 1300кв.м., а по скица № 15-880685/30/09/2019г за с.Константиново, съгласно КК на селото, одобрена със Заповед № РД-18-1897/27.11.2018г на Изп.директор на АГКК - с площ 1260кв.м., с адрес: с.Константиново ул.,Х.К.“ № 7, и с № по предходен план 299 в кв.55 парцел V, при граници: ПИ с идентиф.№№ 38354.501.464, 38354.501.466, 38354.501.318, 38354.501.461, ведно с построената в имота еднофамилна жилищна сграда с идентиф.№ 38354.501.465.1 с площ от 74кв.м; както и ПИ с идентиф.№ 38354.501.461 с площ 886кв.м.по КК, а по документ за собственост - с площ от 900кв.м. с адм.адрес: с.Константиново ул.,СР.Г.“ и № по предходен план 299 в кв.55 парцел IV, при граници: 38354.501.462, 38354.501.464, 38354.501.465, 38354.501.318, 38354.501.460, ведно с намираща се в него стопанска постройка с идентиф.№ 38354.501.461.1 с площ 90кв.м., извършена от ищеца ИЛ. ПЛ. Н. в полза на неговите родители Н. ИЛ. СТ. ЕГН 7102011035 и ПЛ.К. Н. ЕГН *****, обективирана в НА № 40 вх.рег. № 5013, нот.д.378 от 22.07.2005г по описа на но-с П.С. с район на действие, района на Районен съд - Варна, на осн. чл.26 ал.1 предл. 1-во и 2-ро ЗЗД – поради противоречи на закона, респ. заобикалянето му и на осн.чл.26 ал.2 пр.5 ЗЗД – поради абсолютна симулация; ОСЪДЕН Е ИЛ. ПЛ. Н. ДА ЗАПЛАТИ на ВЛ. Пл.Н. сумата от 1000лв – сторени разноси в настоящото производство, на осн.чл.78 ал.3 ГПК

Счита постановеното решение за неправилно и незаконосъобразно,

противоречащо на закона и съдебната практика, като мотивите за това са следните:

I. Още в съдебното производство били допуснати редица нарушения и пропуски, както процесуални, така и чисто логически, които впоследствие се отразили на вътрешното убеждение на решаващия състав и последващото решение, а именно:

1. Ищецът твърди, че сделката с която се е осъществило разпореждане с имота му, по силата на която имотът е престанал да бъде в неговия патримониум, била абсолютно симулативна. За това говори както предисторията на закупуването на имота на негово име, произходът на средствата, с които бил закупен, идеята на родителите му да го компенсират, тъй като баща му бил прехвърлил имоти на останалите си две деца, както твърденията на ответника, участвал в сделката, Н. ИЛ. СТ..

По делото е представена декларация от отв.Н.С., с която същата била признала изрично наличието на абсолютна симулация, който документ изпълнява ролята на "contra letter" /обратно писмо/ и е бил адресиран до бабата и дядото на ищеца - хората, осигурили парите за закупуване на имота и последващите ремонтни дейности по него. Съдържанието, датата и подписът били изрично потвърдени от отв.страна, издала навремето документа.

Поддържа се, че във връзка с този документ били допуснати редица нарушения и пропуски, както процесуални, така и чисто логически, допуснати от решаващия състав по време на производството.

От протокол от с.з. на 7.01.2021г ставало ясно, че ответниците Вл.Н. и М.Н., чрез представляващият ги адв.Г., оспорвали съдържанието, датата и подписа на горепосочения документ, изходящ от отв.Н. Ил.С. и изрично потвърден от нея в с.з..

На стр.12 от същия протокол било видно, че съдебният състав разпределил доказателствената тежест относно на подписа, датата и съдържанието на документа, че е върху Н. ИЛ. СТ., при условие, че документът изхождал от ответницата и тя изрично го потвърждавала. Счита това за правен абсурд - явно съдът очаквал ответницата, която не се ползва от документа и не го оспорва да поиска да съдебно-графологична експертиза, за

да докаже собствения си подпис, който вече е потвърдила в с.з..

Писменият документ е бил оспорен от ответниците В.Н. и М.Н. чрез представляващия ги адв.Г. и затова следва да тяхна да е доказателствената тежест, че подписът не е на лицето, издало документа. Същото се отнасяло и до съдържанието на документа.

Съдът не приел горепосочения документ за "contra letter" /обратно писмо/, което е в противоречие със закона и съдебната практика ; следвало е да бъде приет за начало на писмено доказателство и респ. да допусне до разпит както бабата и дядото на ищеца - Д.Б. С. и ИЛ.Н.СТ., така и издалия документа и участниците в атакуваната сделка - особеният представител на детето Арс. М. С..

От постановеното съдебно решение е видно, че съдът не е дал вяра на датата на документа – декларация и затова в разрез с всякаква логика, си е измислил някаква дата; в случая 29.12.2020г, като пирил същата за меродавна. Това противоречи на елементарната правна логика - ако съдът не можел да определи някаква част от писмено доказателство, било недопустимо да си измисля факти, с които да го допълва, а още по-малко - да основава решението си на тях. В случай, че не може да установи датата /ако е имало такава/, е следвало да приеме същата за неустановена.

Поради допуснатите процесуални нарушения, съдът не е допуснал до разпит и адресатите на декларацията /дядото и бабата на ищеца/ и на особения представител на детето, участвал в осъществяването на нот.сделка.

II. От доказателствата по делото било видно, че имотът бил закупен от родителите на ищеца със средства, предоставени от баба му и дядо му по майчина линия, за сумата от 7800 щат.дол., а впоследствие те отпуснали още средства за подобрения.

1. От обективизираната в НА продажбена цена било видно, че имотът е излязъл от патримониума на детето за сумата от 3552 лв, т.е. 4 пъти по-малко от покупната цена, което изцяло противоречало на закона и добрите нрави и в никакъв случай, не можело да се приеме, че било в интерес на детето.

Причината за това била ясна - участниците в сделката не считали това да било във вреда на детето, тъй като при самото ѝ изповядване са приемали същата за абсолютно симулативна.

2. Законът изрично предвиждал, че за да се запазят интересите на детето при една такава сделка, тя следвало да бъде възмездна, а с постъпилата по сметката на детето парична сума да не може да се разпорежда никой без съдебно разрешение.

При всички случаи сделката била абсолютно симулативна и намерение за заплащане на продажна цена не е имало или цената, която била много ниска и не в интерес на детето, била заплатена от родителите на детето и предадена на неговия особен представител. Ако е бил наличен вторият вариант, то следвало да се приеме, че особеният представител или не ги е отчел и ги е задържал, или парите са били внесени по сметката на детето. По делото се съдържат доказателства, че банкова сметка на детето не била откривана.

3. В настоящото производство на ищеца е бил назначен особен представител, т.к. като е бил непълнолетен.

В хода на производството особеният представител бил освободен от съда, след като съдебното заседание било проведено два дни след навършване пълнолетие на ищеца.

Съдът не е взел под внимание факта, че ищецът е бил ученик, не е работел и не би могъл да си наеме адвокат. Така с освобождаването на особения представител ищецът е останал без квалифицирана правна помощ да се защитава сам.

В допълнение, въпреки оспорване размера на хонорара на ответната страна, РС не го е намалил до минимума, макар ищецът да е бил ученик, не е работел и не е имал доходи.

Очевидно за съдебния състав делото е било тежко и натоварващо; в протокола е отразено изказване на съдията от рода: „...просто нямам думи, никога никой не ме е изкарвал от нерви в зала освен Вас. Наистина имам мигрена“, но това не може да бъде причина за съдопроизводствени

нарушения или тенденциозност.

Ищецът бил отправил двукратно искане за отвод на съдебния състав, което е било отхвърлено.

В обобщение се излага, че щом като пари не са били дадени, то това не било липса на престация, а явно доказателство за липсата на воля и, съответно, за наличието на абсолютна симулация.

За установяване на горното е следвало съдът да допусне до разпит исканите свидетели - особения представител на детето, както и баба му и дядо му, които са били в течение на сделката, същата е била събеседвана и договорена с тях.

III. Наред с горното съдът е допуснал съдопроизводствени грешки и неправилно прилагане на материалния закон, въпреки наличието на богата съдебна практика в тази посока:

- според Решение № 484/11.06.2010 по гр.д.№ 375/2010 на ВКС, ГК, IV ГО - когато документът е подписан /изхожда/ от ответника, той представлява обратно писмо и е пълно доказателство за симулативността на волеизявленията по атакуваната сделка. Съгласно същото решение „процесуалният закон забранява опровергаване на съдържанието на изхождащ от страната частен документ да става със свидетелски показания, т.е. твърденията за симулация на волеизявленията трябва да се доказват с документ. Отклонение от този принцип е въведено с правилото на чл.165 ал.2 изпр.1 от ГПК, което допуска страната да доказва симулацията със свидетели, когато по делото има начало на писмено доказателство. Документът - начало на писмено доказателство не е нужно да изхожда от всички страни, а само от отв.страна“.

- в ТР №5/2014г е посочено, че, когато ответникът по иск за разкриване на симулация е издал едностранно писмено изявление, в което привидността е ясно и категорично призната, то този документ съставлява обратно писмо. С него симулацията се разкрива напълно.

От изложеното следва, че по настоящото дело са били допуснати редица

съдопроизводствени нарушения - погрешно разпределение на доказателствената тежест, недопускане до разпит на свидетели, погрешно са били приети и тълкувани доказателства, в резултат на което са били направени погрешни фактически и правни изводи, довело до постановяване на неправилно и незаконосъобразно решение, противоречащо на закона и съдебната практика.

Поради изложеното моли за отмяната на обжалваното решение и вместо него да бъде поставено друго за уважаването на исковете ,като бъдат присъдени сторените по делото разноски.

По повод изложените оплаквания са направени доказателствени искания:

1/ за допускане до разпит като свидетел на Арс. М. С. - особен представител на ищеца по време на сделката при режим на призоваване

2/ за допускане до разпит на свидетелите Д.Б. С. и ИЛ.Н.СТ. /баба и дядо на ищеца/ при условията на водене, които са били адресати на декларацията, представена по делото и са имали преки наблюдения върху сделката и волята на страните към момента на изповядването ѝ.

В условията на евентуалност, ако съдът прецени, моли за връщане на делото за ново разглеждане в първоинстанционния съд от друг съдебен състав с указания за допускане на исканите доказателства.

Въззиваемата страна Н. ИЛ. СТ. не представя писмен отговор по жалбата.

Въззиваемите ВЛ. ПЛ. Н. и М. ПЛ. Н. в срока по чл.263 ГПК са депозирали писмен отговор вх.№ 292588/30.06.2021 със становище за неоснователност на жалбата и потвърждаване решението на ВРС като правилно и законосъобразен.

На първо място считат, че жалбата е подадена единствено срещу решението в частта му, с която е отхвърлен предявеният иск за нищожност на

сделката поради абсолютна симулация.

В случай, че съдът приеме решението за изцяло обжалвано, то изразяват сл. становище:

Поддържат се наведените възражения за недопустимост на производството по обективно и субективно съединените искове.

При твърдения за привидност на атакуваната сделка е задължително наличието на воля на страните за сключването ѝ като привидна, което изключват твърдението за липсата на правно валидна воля у прехвърлителя, т.е. твърденията в ИМ са взаимно изключващи се, поради което и е недопустимо едновременното им разглеждане в едно производство.

Поддържа наведените в ПО възражения за неоснователността на предявените искове, както и развитите в съдебно заседание пред първата инстанция.

На първо място.

След като се твърди от ищеца в ИМ, а и във ВЖ, че цената по сделката не била заплатена от купувачите, то искът имал друго основание, а не за нищожност на нито една от изброените в чл.26 ЗЗД хипотези. Като е известно, непрестирането на пари по възмездната сделката не води до нейната нищожност.

На второ място:

От текста на НА за покупко-продажба е видно, че от страна на назначения от съда особен представител на малолетния продавач е било направено изявление, че цената от 3552лв била заплатена напълно от купувачите.

Предвид, че НА е бил издаден от нотариус в качеството му на длъжностно лице, и предвид характера на документа като официален, то същият се ползва с обвързваща доказателствена сила относно направените от страните изявления пред нотариуса, т.е. безспорно се установявало, че цената по процесната сделка била заплатена на продавача от купувачите.

Наведените в ИМ, респ. във ВЖ твърдения на ищеца за нищожност на

сделката поради противоречие със закона, като вероятно се има предвид нарушаване разпоредите на ГПК относно издаването на НА, съответно на СК, относно сделките с малолетни и непълнолетни, тези твърдения са неоснователни. Отделно от това, били останали и недоказани.

От представените по делото доказателства се установявало безспорно, че изискванията на ГПК за съставяне и издаване на оспорения НА били налице, като липсва нарушение на разпоредбите относно разпорежданията с имущество на малолетни.

Правилно е решението и в частта, с която съдът се е произнесъл и по предявения иск за обявяване на атакуваната сделка за нищожна поради заобикаляне на закона - чл.26 ал.1 предл.2 от ЗЗД.

Не са били събрани никакви доказателства в тази посока и затова предявеният иск очевидно бил неоснователен.

Доколкото във въззивната жалба се развивали доводи за неправилност на решението в частта, с която бил отхвърлен искът за симулация, моля съда да има предвид следното:

а/ по делото не е представен обратен документ по смисъла, вложен от закона в това понятие. Такъв документ не е бил представен с ИМ, нито в първото по делото с.з.

Коментираната декларация е представена не от ищеца, а от ответницата Н.С. като изхождаща единствено от нея и, очевидно, е била съставена с оглед нуждите на процеса предвид направеното от нея като ответник признание на иска, предявен срещу нея от сина ѝ. Очевидно е намерението на ответницата да съдейства на сина си, за да се издейства благоприятно решение за него, съответно, да се увредят интересите на въззиваемите.

Същевременно, липсва „обратен документ“, подписан от наследодателя на въззиваемите.

Не без значение бил и фактът, че очевидно не можело да се говори за симулация, съответно до съставяне на обратен документ при извършване на сделка с имущество на непълнолетен при положение, че е имало разрешение на съдия за извършването на сделката, а назначеният особен представител не

би могъл да извърши симулативна сделка от името на малолетния, доколкото сделката е изповядана в разрешения от съда вид и цена.

Както е изложено и по-горе неплащането на цената още не означавало нищожност на сделката поради абсолютна симулация /в тази връзка кн. „Симулацията в гражданското право“, Кр.Цончев, изд.2001г, изд.“Немезида“, стр.86, 87/.

Ето защо счита изложените от съда мотиви относно неоснователността на иска за обявяване на атакуваната сделка за нищожна поради абсолютна симулация за правилни и законосъобразни, постановени въз основа на събраните по делото доказателства и закона.

Поради изложеното моли за потвърждаване постановеното от ВРС решение и претендира присъждането на сторените във въззивното производство разноски.

По отношение на доказателствените искания, направени от въззивната страна, счита, че следват да бъдат оставени без уважение поради следните съображения:

1/ искането е преклудирано. Страната не е заявила своевременно такова искане в първата инстанция нито с ИМ, нито в първото по делото с.з.

В първото по делото заседание е отправено искане за разпит само на н-с П.С., без да са сочени други свидетели.

2/ искането за гласни доказателства е и неясно, тъй като не са посочени фактите и обстоятелства, които ищцовата страна се домогва да установи чрез разпита на свидетелите.

3/ и към настоящия момент липсвал предявен иск за нищожност поради твърдяна симулация, доколкото в нито една изходяща от ищеца молба, било тя искова или уточняваща, не били наведени конкретни твърдения за симулативност на сделката и по-точно каква симулация се твърди да била налице - относителна или абсолютна; ако е относителна - каква е била симулираната и каква — дисимулираната сделки. Последното било необходимо с оглед установяване допустимостта, съответно относимостта на свидетелските показания изобщо.

ВЪЗЗИВНИЯТ СЪД констатира следното:

След многократно оставяне на производството без движение за уточняване твърденията по исковата молба, както и заявените петитуми /молби на листи 18-19, 53, 60, 123 от Инст.д./ РС е приел, че е сезиран с редовна такава.

Затова в първото редовно съдебно заседание на 7.01.2021г е направен доклад на същата, както следва:

Сезиран е с ИМ, подадена на 11.02.2020 от ИЛ. ПЛ. Н., род.18.04.2003г, срещу Н. ИЛ. СТ., ВЛ. ПЛ. Н. и М. ПЛ. Н., като са изложени следните твърдения:

По силата на договор за покупко-продажба, обективиран в НА № 40/22.07.2005 на н-с П.С., ищецът ИЛ. ПЛ. Н., малолетен към него момент, действащ чрез особения му представител Арс. М. С., е прехвърлил на своите родители Н. ИЛ. СТ. и ПЛ.К. Н. правото на собственост върху два недвижими имота:

МЯСТО с площ от 900кв.м., а по скица с площ от 873,80кв.м. представляващо УПИ № IV-299 в кв.55 по плана на с.Константиново, представляващо ПИ с идентиф. по КК № 38354.501.461 с площ от 886кв.м., ведно с изградената в него СГРАДА с идентиф.№ 38354.501.461.1 със застроена площ от 90кв.м., брой етажи: 1 с предназначение: селскостопанска сграда;

МЯСТО с площ от 1300кв.м., а по скица с площ от 1269,80кв.м. представляващо УПИ № V-299 в кв.55 по плана на селото, представляващ ПИ с идентиф.№ по КК 38354.501.465 с площ от 1260кв.м., заедно с построената в мястото двуетажна полумасивна ЖИЛИЩНА СГРАДА, състояща се от сутеренен етаж на застроена площ от 73,70кв.м., включващ дневна с кухненски бокс и вътрешно стълбище за етаж и етаж със застроена площ от 84,60кв.м., включващ външен вход, коридор, три стаи и баня-тоалетна, с идентиф.№ 38354.501.465.1 със застроена площ от 74кв.м., брой етажи: 2.

Твърденията по ИМ са следните:

При извършването на оспорваната сделка посочената в НА продажна цена не е била преведена по сметката на малолетния ИЛ. ПЛ. Н. от неговите родители, каквато не е била и откривана за целта. По този начин не били спазени особените изисквания на закона при отчуждаване на имущество от непълнолетно лице - сумата по сделката да се преведе по банков път и да не се усвоява до навършване на пълнолетие на лицето, с което е бил увреден интересът на малолетния ИЛ. ПЛ. Н., което прави сделката забранена от закона.

Излага се, че запретеността на сделката произтичала от текста на чл.574 ГПК, съгл. който не могат да се извършват нотариални действия относно противоречащи на закона или на добрите нрави сделки, документи или други действия - в конкретния случай безвъзмездно отчуждаване на недвижими имоти от патримониума на малолетния ИЛ., с което попада в приложното поле на чл.26 ал.1 от ЗЗД.

Излага се още, че пред външния свят, с титула на сделката „нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот“ се манифестирало възмездното отчуждаване имотите на малолетния ИЛ., но всъщност това било сторено, без да е била открита лична банкова сметка на името на детето и без по нея да е била внесена определената от съда сума, т.е. безвъзмездно.

При това положение е липсвала правно валидна воля от страна на ищеца, тъй като нищожни били договорите, сключени от малолетни, съобразно съд.практика.

Предвид изложеното е отправено искане за:

1/ прогласяване нищожността на покупко-продажбата, обективизирана в НА № 40/2005г, на осн.чл.26 ал.1 ЗЗД като противоречаща на закона, респ. заобикаляща го, и

2/ в евентуалност – поради абсолютна симулация, на осн.чл.26 ал.2 предл.5 ЗЗД –

По отношение на направения от ВРС доклад по делото следва да се посочи само, че изложението на ищцовата страна за систематичното тълкуване на нормите на чл.26 ал.2 ЗЗД и чл.27 ЗЗД, определящи кога

договорите били унищожавани и кога нищожни, е без значение за спора, тъй като представляват правни доводи, а не твърдения за правно релевантните факти, за които съдът има задължението сам да ги подведе под правилните правни норми.

На следващо място.

В уточняващата молба на л.123 и сл. от I инст.д. е посочено във връзка с евентуалния иск за абсолютна симулация на възмездната сделка е направено уточнение, че липсата на плащане било индигия за абсолютната симулация; нито един от двамата приобретатели по сделката и родители на ищеца, не са целяли реално имуществено разместване и са считали имотите за негова собственост съобразно НА №№ 25 и 26 от 2004г.

С посочената уточняваща молба на л.123, подадена още преди размяната на книжата, са направени доказателствени искания за:

-допускане до разпит като свидетели нотариус П.С. и АРС. Мих.С., участвала в нотариалното производство като особен представител на малолетното дете, тъй като и двете свидетелки имат преки впечатления, че по сделката плащане не е било извършено;

-приемане на частен диспозитивен документ, издаден отв.С., озаглавен „Декларация“, носещ дата ноември 2005г /л.126-I/ и обективиращ признанието на отв.С., че процесната сделка е била напълно формална, по нея плащане не е имало и е била извършена единствено, за да могат родителите на малолетния ИЛ. по-лесно да се снабдяват с документи по строителството на жилищната сграда, сключване на договори с фирми и получаване на кредит от банка „ДСК“АД. Действителният собственик винаги е бил техният син.

В срока по чл.131 ГПК отв.Н. ИЛ. СТ. /майка на ищеца/ е признала изцяло предявените икове, излагайки следното:

Към момента на придобиването на имотите от сина им, отв.С. и нейният покоен съпруг ПЛ.К. Н. не разполагали с никакви парични средства и затова не е имало плащане по сделката. При прехвърлянето на имота на името на тяхното малолетно тогава дете ИЛ. /ищецът/ не била открита банкова сметка,

съобрзно изискването на закона и парите по нея не са били превеждани. Признава, че това е било в противоречие със законовите изисквания. При подписването на сделката нотариус П.С. им казала в прав текст, че тази сделка можело да бъде оспорена в съда, щом като парите *de facto* не са постъпили по сметката на И.Н..

Когато купували имотите на името на И.Н. през 2004 парите за сделките били дадени от родителите на отв.С. - Д.Б. С. и ИЛ.Н.СТ. с изрична им воля къщата да бъде закупена на името на И.Н..

В срока по чл.131 ГПК е постъпил и писмен отговор от ответниците ВЛ. ПЛ. Н. и М. ПЛ. Н., в който оспорват предявените искове като неоснователни, като се излага следното:

1/ при положение, че се твърдяло, че цената по сделката не била заплатена от купувачите, то искът намирал друго правно основание, а не такова за нищожност, на нито една от хипотезите на чл.26 ЗЗД.

2/ от текста на НА било видно, че от назначения от съда особен представител на малолетния продавач е било направено изявление, че цената от 3552лв е заплатена напълно от купувачите.

НА е издаден от нотариуса в качеството му на длъжностно лице и затова документът имал характера на официален такъв, от което следвала неговата обвързваща доказателствена сила за направените пред него изявления на страните, т.е. безспорно се установява, че цената по атакуваната сделка е била заплатена от купувачите на продавача.

3 / след като е имало издадено от съда разрешение за сключване на сделката от малолетен, то са били спазени особените изисквания на закона и затова НА не представлява нищожно нотариално удостоверяване в нито една от хипотезите по чл.576 ГПК.

4/ оспорват се изцяло и наведените твърдения за нищожност на сделката поради противоречие със закона поради нарушаване на законовите разпоредби относно сделките с малолетни и непълнолетни, тъй като изискванията на ГПК за съставяне и издаване на оспорения НА са налице; нямало нарушение на разпоредбите относно разпорежданията с имущество на

малолетни.

5/ оспорва се твърдението за липсата на правно валидна воля у ищеца; сделката би била нищожна единствено ако напълно недееспособното лице е действало само /самостоятелно/, а не чрез законен представител или назначен особен такъв. В конкретния случай обаче е имало разрешение на Районен съдия за извършване на сделката и от съда е бил назначен особен представител.

6/ оспорват твърденията в първоначалната уточняваща молба за нищожност поради заобикаляне на закона. И при това твърдение не може да се приеме, че бил налице фактическият състав на разпоредбата на чл.26 ал.1 предл.2 от ЗЗД; липсвал и обективният, и субективният елемент на посочената хипотеза.

7/ оспорват и предявения иск за привидност на атакуваната сделка като неоснователен, като считат, че същият следвало да бъде отхвърлен; в процесния случай не били налице нито обективният, нито субективният елемент на симулацията, без значение какъв е нейният вид.

В обобщение оспорват всички предявени иски за нищожност на осн.чл.26 ал.1 и ал.2 ЗЗД и затова молят за тяхното отхвърляне.

Въз основа на горното въззивният съд съобразява следното:

ВРС правилно е определил с какви иски, в какво съотношение и на какво правно основание е сезиран : предявени са в условията на евентуалност иски с правно основание чл.26 ал.1 предл.1 и 2 и чл.26 ал.2 предл.5 ЗЗД за обявяване за нищожен на договор за покупко-продажба на процесните недвижими имоти, обективиран в НА 40/22.07.2005г поради противоречие със закона, и в евентуалност - поради абсолютната му симулативност.

Счита за основателни направените с в.жалба оплаквания за допуснати процесуални нарушения

1/ по правото на защита на ищеца

Към момента на подаването на ИМ, ищецът И.Н. е бил все още непълнолетен и поради това извършваните от него процесуални действия е

следвало да бъдат одобрявани от неговата майка Н.С. като единствен родител /след смъртта на бащата/.

Предвид, че Н.С. участва в производството и в лично качеството като ответник, тъй като е била страна по материалното правоотношение - атакуваната сделка, при това положение породил сливането на две процесуални качества, на непълнолетния ищеца е бил назначил особен представител – адв.Виктория Пеева-Радева, която е осъществявала процесуални действия до навършване пълнолетието на ищеца, което е станало в хода на производството. В тази връзка в началото на проведеното с.з. на 22.04.2021 /трето поред и последно/ същата е била освободена от съда.

Въпреки отразеното изявление на ищеца, че ще се представлява сам, съдът не е проявил процесуална активност, за да напъти страната, че повдигнатият правен спор е с фактическа и правна сложност и затова са необходими специални юридически знания за своевременното извършване на определени процесуални действия. Очевидно е, че лицето, току-що навършило пълнолетие, не би могло да бъде запознато с всички особености на гражданския процес. На същото не му е било разяснено, че може да му бъде предоставена правна помощ по реда на ЗПП и поради липсата на средства – този въпрос също е останал неизяснен, а е очевидно, че ищецът е ученик и продължава средното си образование предвид ноторно известния факт за продължителността на средното образование в България. Твърдения в обратната посока не са правени - И.Н. да е прекъснал средното си образование, за да работи или пък да получава доходи или да разполага с други средства за издръжката си; придобитите от него недв.имоти през 2004г са предмет на настоящия спор.

При това положение ВРС е злепоставил интересите на страната досежно правото ѝ на защита.

Към настоящия момент, обаче, не се налага да бъдат предприети горепосочените действия предвид, че въззивникът се представлява от двама процесуални представители.

2/ по разпределянето на тежестта на доказване и по събирането на доказателства

Въззивният съд констатира допуснати множество процесуални нарушения при разпределяне тежестта на доказване и съответно при събирането на доказателства.

С определение от с.з. на 7.01.2021 е приета като доказателство по делото декларацията, изходяща от отв.С. **с посочена в нея дата „ноември 2005г“**, представена още с уточняващата молба на ищеца от 29.12.2020.

В същото с.з. процесуалният представител на другите двама ответници ВЛ. и М.Н.и – братя на ищеца, участващи в производството в качеството им на наследници на починалия им баща ПЛ. Н., адв.Т.Г., е оспорил представената от ищцовата страна декларация по отношение на нейното авторство и дата.

РС е допуснал процесуално нарушение, като е поставил въпрос към отв.С. дали ще се ползва от коментираната декларация, след като същата е представена от ищцовата страна, а в нея е обективизирано изявлението на самата ответница, за което тя още в същото с.з. е заявила, че се явява автор /издател/ на документа с посоченото съдържание, съставен на посочената дата.

Макар при оспорването на частен диспозитивен документ да не се налага откриване на производство по чл.193 ГПК, правилно е съобразено от РС, че с оглед разпоредбата на чл.193 ал.3 изр.2-ро ГПК при оспорване авторството и датата на частен документ, неносещ подписа на страната, която го оспорва, тежестта за доказване истинността да пада върху страната, която го е представила.

В настоящия случай документът е представен от ищцовата страна. Подписът и датата на документа са оспорени само от двамата ответници ПЛ. и М. Н.и, които заемат различна процесуална позиция от тази на отв.Н.С.. Последната като издател на документа, признава авторството и съдържанието му.

Що се отнася до датата в декларацията - „ноември 2005г“, същата няма качеството на достоверна и затова съдът може да направи своите изводи за най-ранната вероятна дата на съставянето му въз основа анализа на събраните по делото останали доказателства.

При това положение налице е годно доказателство по смисъла на 165 ал.2 ГПК; представената декларация има характера на обратно писмо, тъй като прави вероятно твърдението за привидност на волята на страните, обективизирана в оспорвания НА № 40/2005. Затова е и допустимо събирането на гласни доказателства за установяване на привидността /изначална липса на воля у страните по сделката за имуществено разместване/. В тази връзка своевременно е направено искането от процесуалния представител на ищцовата страна за разпит на сочените свидетели – нотариус П.С. и лицето Арс. М. С., участвала в нот. производство в качеството на назначен особен представител на малолетния към момента на сделката ищец.

Като не е приел декларацията и е оставил без уважение доказателствените искания в тази насока, съдът е допуснал съществено нарушение на съдопроизводствените правила.

Що се отнася до коментираното разрешение, издадено от ВРС, от данните по делото /извлечение от деловодната система на ВРС/ се изяснява, че по молба вх.№ 8921 от 22.07.2005 от ПЛ.К. Н. и Н. ИЛ. СТ. е било образувано ч.гр.д.№ 3708/2005г на ВРС. Делото е било с предмет „разрешения по чл.73 от СК“ и по него е било постановено Определение № 2507/22.07.2005г. От съдържанието на издаденото от Служба „Архив“ на ВРС писмо е видно, че делото е било архивирано през 2006г, а след изтичане срока за съхраняване, е било унищожено.

При това положение разрешението, издадено от ВРС, както и становището от Дирекция „СП“, Отдел „Закрила на детето“ следва да се съдържат в нотариалното дело, тъй като са били описани като представени пред нотариуса документи. Затова от нотариус П.С. следва да бъде изискано копие от съдържащите се в нот.дело № 378/2005 документи, свързани с валидността волеизявленията на страните. В случай, че същите и нот.дело са били унищожено - копия от извършени записи в нот.книги, водени от нотариус П.С..

Следва да се изиска от Д„СП“ да представи копие от становището за извършването на сделка с имот на малолетния към 22.07.2005г И.Н..

На следващо място.

Съдът е допуснал процесуално нарушение, като е оставил без уважение искането на ищцовата страна за приобщаване към доказателствения материал по делото представения по делото частен диспозитивен документ, наименован „Разписка“ с дата 8.04.2004г, носещ подписите на двете страни, поради което обективира договор за дарение със съдържание, че волята на родителите на отв.С. е за дарение на посочената парична сума от 7800щат.долара за закупуването на имот в с.Константиново – къща с двор 2200кв.м. на името на нейния син И.Н..

При представянето на документа процесуалният представител на ищц.страна е направил своевременно искане за разпита на посочените в документа лица – родителите на отв.С., по което поради неприемането на документа, липсва произнасяне.

Коментираните писмено и гласни доказателства се явяват косвени и имат касателство към предявения в евентуалност иск за абсолютна симулация. Ето защо „Разписка от 8.04.2004г“ следва да бъде приобщена към доказателствения материал, както и да бъдат допуснати до разпит родителите на отв.С., които да отговорят на въпроси, свързани със съставянето на документа.

На трето място.

Въззивният съд намира, че за изясняване на спора от фактическа страна на страните следва да бъдат поставени следните въпроси:

- относно датата на смъртта на Пл.К. Н.;
- дали двамата ответници се явяват синове на починалия Пл.К.Н. от негов предходен брак;
- особеният представител по сделката А.М. с какъв акт на съда е била назначена, има ли родствена връзка със страните или е работила като адвокат към него момент

Адв. Б.: Поддържам въззивната жалба.

Адв. Г.: Оспорвам въззивната жалба, както и всички доказателствени искания.

В-ма С.: Жалбата на ИЛ. е основателна, плащане по сделката не е имало, като ние с покойният ми съпруг сме смятали, че тая сделка е фиктивна.

В-к Н.: Баща ми почина на 14.10.2018г.

В-ма С.: На 22.07.2005г. за пръв път видях А.М., аз и ПЛ. не я познаваме. Знам, че има решение на съда с дата 22.07.2005г., становище на Дирекция „Социално подпомагане“ не видях. А.М. на дата на издаване на нотариалния акт беше в офиса на нотариус П.С., но не знам дали е неин сътрудник. Тя никога не е виждала, че ние сме давали пари на ИЛ.. Не знам кое е това лице – А.М., не я познавам, не знам с какъв акт е назначена като особен представител на ИЛ..

Адв. Б.: Моля да бъде извършена справка НБД относно лицето Аресения С. Михайлова, с посочено ЕГН в нотариалния акт.

СЪДЪТ по доказателствата, като прецени тяхната относимост и допустимост към предмета на спора

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА декларация, изходяща от отв.С., представена още с уточн.молба от 29.12.2020, намираща се на л.126 от Инст.дело.

ДОПУСКА ДО РАЗПИТ свидетелите, сочени от ищцовата страна: нотариус П.Н. С. и Арс. М. С., от които първата – при условията на призоваване по месторабота, а по отношение на втората – след постъпване на информация от НБД, както и след представяне на доказателства за внесен депозит в размер по 50лв. за призоваването на всеки от допуснатите свидетели.

ДА СЕ ИЗГОТВИ справка НБД за лицето Арс. М. С. ЕГН *****, след което същата да бъде призована в качеството на свидетел.

ДА СЕ ИЗИСКА от нотариус **П.С.** да представи копие от съдържащите се в нот.дело № 378/2005 документи, свързани с валидността волеизявленията на страните; в случай, че същите и нот.дело са били унищожено - копия от извършени записи за съдържанието на посочените документи, отразено в нот.книги, водени от нотариуса

ДА СЕ ИЗИСКА от **ДИРЕКЦИЯ “СОЦИАЛНО ПОДПОМАГАНЕ“**, **Отдел „Закрила на детето“** копие от издаденото становище за извършване на сделка с имот на малолетния към 22.07.2005г ищец **И.Н.**.

ПРИЕМА и ПРИОБЩАВА като доказателство по делото представеният от ищеца документ, наименован **„Разписка“** с дата **8.04.2004г.**, който да се отшие от корицата на I-инст.дело и да се приложи по **настоящото**

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на ищцовата страна да води в следващото съдебно заседание за **разпит като свидетели двете лица**, посочени в „Разписката“, явяващи се родители на отв.Н.С.

ДА СЕ ОТПРАВИ запитване до нотариус **П.С.**, относно обстоятелството дали **Арс. М. С.** е служител в нотариалната кантора или е работил като адвокат към него момент.

СЪДЪТ намира, че за изясняването на делото от фактическа страна и попълването му с доказателствен материал производството по делото следва да бъде отложено за друга дата и час и затова

О П Р Е Д Е Л И:

ОТЛАГА И НАСРОЧВА производството по делото за **30.11.2021г. от 15:00ч.**, за която дата и час страните се считат за редовно уведомени и да се призоват горепосочените свидетели.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 15:54

часа.

Председател: _____

Секретар: _____